

baadene „Falkter“ og „Møen“. Det vil maasse erindres, at det forholder sig saaledes, at Dybgaandet over Livet, som det kaldes, det Dybgaende, som afhænger af Skibets samlede Vægt, svarer meget nær til, hvad det skulde være, det er en Ubetydelighed større for „Falkters“ Bedkommende og endnu noget større for „Møen“, men det var alene bevirket ved Forandringer, som man med velberaad Hu havde foretaget. Man havde oprindelig ment, at disse Kanonbaade væsentlig skulde benyttes til Forsvaret af Kjøbenhavn's Rhed og derfor kun skulde have en enkelt svær Kanon og en ringe Besætning og kun være forsynede med Proviant for høist 14 Dage; men Ministeriet mente, at det dog var rigtigt at søge noget at udvide det Omraade, hvorpaa de kunne virke, ved at give dem en større Besætning, udsende dem med en 6—7 Ugers Proviant i Stedet for 14 Dages og give dem foruden deres svære Kanon 2 mindre Kanoner, som vilde være overordentlig vigtige for saadanne Baade under mange Omstændigheder. Det vil jo erindres, at saadanne Baade egentlig kun ere bestemte til een pantserbrydende Kanon, og det er meget fortræffeligt, naar de skulde slaas med et Pantserskib, men da de ere upantsrede, have de den overordentlig store Svagheit, at de med megen Lethed kunne angribes selv af Dampbarkasser med een lille Kanon, og det er altsaa overordentlig vigtigt for dem lige over for Angreb af saadanne smaa Fartøier at have mindre og hurtigskydende Kanoner foruden den svære. Med Hensyn altsaa til den Omstændighed, at det samlede Dybgaende, Dybgaandet over Livet, er blevet større, er det kun Noget, der ligefrem resulterer af Bestemmelser, som jeg tror, at der taler meget gode Grunde for. Derimod kan det ikke negtes, at der ved Beregningen af Baadene er begaaet for saa vidt en lille Feil, som Balanceringen ikke er fuldkommen korrekt, det vil sige, Forskjellen mellem Dybgaandet agter og for er større, end det skulde være, og det har gjort, at deres største Dybgaende er blevet noget større end det, det var beregnet til, men det har en overordentlig ringe Indflydelse paa det, som der er talt saa meget om, nemlig Passagen gjennem Bøgestrømmen, idet disse Baade ere i Stand til med stor Lethed at lempes saaledes, at Dybgaandet agter, det største Dybgaende, kun bliver for „Falkters“ Bedkommende 2 Tommer større end beregnet. Det siges i Udvalgets Betænkning, at Kanonbaadene af den største Type i Almindelighed ville have Banskælighed og til sine Tider være helt afskaarne fra at benytte Gjennemseilingen mellem Smaasperne, og at dette skulde være foraarsaget ved det større Dybgaende. Dette er ikke ganske korrekt, thi i Almindelighed ville de ikke have Banskælighed ved at passere Bøgestrømmen, Guldborgsund eller de andre Sund, idet deres Dybgaende kan lempes til noget over 7 Fod, medens

der i Bøgestrømmen er paa det Grundeste over 8 Fod, og naar tilmed Bøgestrømmen nu bliver oprenset, hvad der jo er bevilget Penge til, til 9 Fod, ville disse Baade saa godt som til alle Tider kunne passere den. Men selv om de havde fuldkommen det bestemte Dybgaende, vilde der dog være enkelte Tider, hvor de ikke kunne passere Bøgestrømmen, da Vandet jo kan falde saa meget i vore Farvande, at der skal et meget ringere Dybgaende, end der ellers er nødvendigt, for at kunne passere den. Jeg tror, at det Hele, der kan siges derom, er, at det noget hyppigere vil kunne finde Sted, at disse Baade ikke kunne passere Bøgestrømmen, end hvis de havde det paaregnede Dybgaende; men, som sagt, under de aller fleste Omstændigheder kunne de det, og naar de have skullet det, have de ogsaa kunnet det. Den Lemping, der skal foretages, er overordentlig hurtig og let at gjøre, og uagtet det, som det indbringes i Ministerets Skrivelse, er uheldigt, at de have faaet et større Dybgaende, tror jeg ikke, det er Noget, man behøver at lægge saa stor Vægt paa.

Bøjsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som nu talte, søgte sig noget tryk ved de Dplysninger, der naturligvis staa og have staaet i et større Omfang til hans Raadighed end til Udvalgets; men det ærede Medlem maa dog erindre, at ganske uden Dplysninger har Udvalget selvfølgelig ikke været, skjøndt det ganske vist har manglet den tekniske Veiledning, som det jo har benyttet Leiligheden til at udtale Dnsket om at faae. Man har i den Henseende kun kunnet henholde sig til, hvad Offentligheden gjennem tidligere Betænkninger er bleven bekendt med, og det ærede Medlem maa vide, at en stor Del af de Momenter — jeg erindrer ikke saa nøie hvilke — som det ærede Medlem kom frem med, har foreligget for Rigsdagen i tidligere Finantslove, saa at jeg ikke tror, at det Ny, som det ærede Medlem antog, han skulde fremdrage med saa overvældende Vægt, har havt den Vægt, som han tillægger det. Udvalgets Flertal har ikke udtalt noget Bestemt om, hvorvidt det vilde være rigtigt at gaa til den Iderlighed af Mulktaavendelse, som det ærede Medlem troede laa i de Ord, at vi antog, at Mulkterne for et Aar vilde beløbe sig til 160,000 Kr. Dette er Noget, som det ærede Medlem selv lægger ind i disse Ord. Naar vi ansøe de to Beløb, et for et helt Aar og et for et halvt Aar, kunde det ærede Medlem ikke finde nogen anden Grund, hvorfor vi have udført disse Tal. Men det ærede Medlem har jo selv givet dem, han har selv anført, at der var Tvivl om, hvorvidt Forsinkelsen skulde regnes for 1/2 Aar eller for et Aar eller for 3 Maanedere eller for 4 Maanedere eller endog saa en Maaned, som det ærede Medlem som Minister blev staaende ved. Men det er netop denne Grændse, Spørgs-